

**Bescherming van de belastingbetaler
tegen fraude en corruptie**

Het **Europees**
Openbaar
Ministerie

INHOUDSOPGAVE

1. **Waarom een EOM?**

2. **Wat kan het EOM doen?**

3. **Hoe werkt het EOM?**

4. **Bescherming van de burger**

5. **Samenwerking met partners**

Waarom een EOM?

1

EEN KRACHTIG OPENBAAR MINISTERIE TER BESTRIJDING VAN FRAUDE IN DE EU

Geld dat bestemd is ter verbetering van het welzijn van de Europese burger is altijd al doelwit geweest van criminelen en fraudeurs. Elk jaar kost grensoverschrijdende btw-fraude de schatkisten van de lidstaten en van de EU naar schatting € 50 miljard. En in 2017 werd door de lidstaten voor zo'n € 500 miljoen aan frauduleuze onregelmatigheden gemeld.

Door gebrek aan menskracht bij politie en justitie, of doordat de lidstaten te weinig prioriteit geven aan de bescherming van Europese gelden, blijven deze strafbare feiten op nationaal niveau vaak onvoldoende onderzocht en vervolgd. Grensoverschrijdende zaken zijn ook moeilijk te onderzoeken en ondervinden hinder van mazen in de justitiële samenwerking. Ernstige fraude- en corruptiezaken worden uiteindelijk vaak niet onderzocht en vervolgd, wat overtreders het gevoel geeft dat ze ongestraft hun gang kunnen gaan.

Een reactie is nodig

Artikel 86 van het Verdrag van Lissabon maakt de instelling van het Europees Openbaar Ministerie (het EOM) mogelijk. Dit nieuwe EU-orgaan, dat de mogelijkheid heeft om snel onderzoeken en vervolgingsprocedures uit te voeren in alle lidstaten van de Europese Unie, brengt hier drastisch verandering in.

Met real-time uitwisseling van informatie en onderzoeken met meer blauw op straat zal dit nieuwe bureau de bescherming van de Europese financiële belangen bevorderen, hiaten opvullen in de justitiële samenwerking die niet reeds worden afgedekt door andere Unie-organen (Eurojust), of administratieve onderzoeken naar onregelmatigheden en frauduleuze activiteiten (het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF)) uitvoeren, en zorgen voor een effectieve

en gelijkwaardige manier van onderzoeken en vervolgen in alle deelnemende EU-lidstaten.

Eerste supranationaal orgaan in zijn soort

De onderzoeken door het EOM, met afstemming en toezicht op centraal niveau, zullen plaatsvinden op het grondgebied van de EU-lidstaten, waarbij zaken voor de nationale rechter zullen worden gebracht.

Het EOM, dat is ingesteld bij EU Verordening 2017/1939 van 12 oktober 2017, wordt het eerste supranationale Openbaar Ministerie dat belast wordt met strafrechtelijke onderzoeken en vervolging. Het EOM zal naar verwachting eind 2020 van start gaan.

EOM: BELANGRIJKE FEITEN

Centraal niveau

- Zetel in Luxemburg.
- Eén Europese hoofdaanklager benoemd door het Europees Parlement en de Raad.
- Een college bestaande uit de Europese hoofdaanklager en Europese aanklagers.
- 22 Europese aanklagers (één voor elke deelnemende lidstaat) benoemd door de Raad.
- Permanente kamers bestaande uit een voorzitter en twee vaste leden.
- Eén administratief directeur benoemd door het college.
- Meer dan 100 medewerkers die zowel voor het centrale bureau als op het decentrale niveau werkzaam zijn.

Decentraal niveau

- Ten minste twee gedelegeerd Europese aanklagers in elke deelnemende lidstaat.

Verwachte aanvang werkzaamheden

- Na 20 november 2020.

Wat kan het EOM doen?

2 ONAFHANKELIJKE ONDERZOEKEN EN VERVOLGINGSPROCEDURES

Het EOM vertegenwoordigt het eerste werkelijk supranationale vervolgingsorgaan met de bevoegdheid om onafhankelijk onderzoeken en vervolgingsprocedures uit te voeren in verband met strafbare feiten waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad.

Het EOM zal de verdachten van die strafbare feiten kunnen vervolgen en voor de rechter kunnen brengen in de 22 deelnemende EU-lidstaten. Niet-deelnemende lidstaten kunnen zich op elk gewenst moment aansluiten bij het EOM.

Beschermd tegen invloed

De onafhankelijkheid van het EOM vormt de kern van het project. Vanaf het moment van benoeming, worden de Europese hoofdaanklager en alle aanklagers beschermd tegen elke ongepaste invloed op Europees of nationaal niveau (zoals politieke inmenging in vervolgingsprocedures).

Hoewel het EOM volledig onafhankelijk is, blijft het orgaan verantwoording schuldig aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie voor zijn algemene werkzaamheden, onverminderd zijn verplichting om discretie en geheimhouding te betrachten waar het gaat om individuele zaken.

Bij de uitvoering van de onderzoeken en vervolgingsprocedures laat het EOM zich leiden door de beginselen van legaliteit, evenredigheid, onpartijdigheid en eerlijkheid jegens de verdachte of beklagde personen, en dient het EOM op zoek te gaan naar bewijs vóór dan wel tegen hen.

Financiële schade

Het mandaat van het EOM zal zich voornamelijk richten op fraude en andere strafbare feiten waardoor de Europese financiële belangen worden geschaad (zogenoemde 'PIF'-feiten, zoals gedefinieerd in Richtlijn (EU) 2017/1371):

- fraude met betrekking tot uitgaven en ontvangsten
- fraude met betrekking tot btw (voor zover deze verband houdt met het grondgebied van twee of meer lidstaten en een bedrag van ten minste € 10 miljoen betreft)
- witwassen van activa die zijn verkregen door fraude met de begroting van de EU
- actieve en passieve corruptie of verduistering waardoor de financiële belangen van de EU worden geschaad, en
- deelname aan een criminele organisatie als de activiteiten van die organisatie gericht zijn op het plegen van strafbare feiten jegens de EU-begroting.

Deze frauduleuze activiteiten hebben rechtstreekse gevolgen voor het dagelijks leven van mensen, wakkeren onzekerheid aan onder burgers, brengen ernstige schade toe aan veel verschillende economische spelers en ondernemingen, en ondermijnen uiteindelijk de geloofwaardigheid van de Unie als zodanig (zie kader). Het EOM heeft daarnaast nog bijkomende bevoegdheden, zoals de mogelijkheid om andere illegale activiteiten die 'onlosmakelijk verbonden' zijn met een PIF-feit te onderzoeken en te vervolgen. Daarbij gaat het onder meer om strafbare feiten die strikt bedoeld

zijn om te zorgen voor de materiële dan wel juridische middelen om een PIF-feit te plegen (zoals vervalsing) of om de winst of het product van het gepleegde PIF-feit zeker te stellen, met dien verstande dat het bijkomende feit minder ernstig is, vanuit sanctieperspectief, dan het PIF-feit zelf. Als het om ernstigere feiten gaat, blijven deze als regel onder de bevoegdheid van de nationale vervolgingsinstanties vallen. Het EOM zal zijn bevoegdheden ook niet uitoefenen als de schade aan de Uniebegroting niet meer bedraagt dan de schade die wordt toegebracht aan een ander slachtoffer

(zoals de lidstaatbegrotingen). Hoewel het EOM ongetwijfeld een breed scala aan strafbare feiten zal gaan vervolgen, zal het EOM de prioriteit van zaken die onder zijn bevoegdheid vallen vaststellen volgens algemene criteria (het "vervolgingsbeleid" van het EOM). Bovendien kan het EOM besluiten fraudezaken met een belang van minder dan € 100.000,- niet te vervolgen of over te dragen aan de nationale autoriteiten als er, gezien de ernst van het feit of de complexiteit van de procedure, geen noodzaak bestaat om de zaak op Unie-niveau te onderzoeken of te vervolgen.

STRAFBARE FEITEN DIE HET EOM ONDERZOEKT

Het EOM kan elk type fraude onderzoeken waarbij EU-gelden betrokken zijn, zoals fraude met Regionale Fondsen, het Fonds Gemeenschappelijk Landbouwbeleid en dergelijke. Hieronder valt ook misbruik van aanbestedingsprocedures. Het EOM zal ook gecompliceerde btw-carrousel fraudezaken kunnen onderzoeken.

Btw-carrouselfraude

Een leverancier in lidstaat 1, de 'instrumentele vennootschap', levert goederen (vrijgesteld van btw) aan een tweede entiteit in lidstaat 2, de 'ploffirma'.

Deze handelaar profiteert vervolgens van de van btw vrijgestelde intracommunautaire levering van goederen en verkoopt dezelfde goederen door, tegen een zeer concurrerende prijs, op de binnenlandse markt in lidstaat 2.

Die concurrerende prijs is mogelijk doordat de handelaar, ondanks het feit dat hij zijn klant btw in rekening brengt, deze btw niet aangeeft bij de Belastingdienst, zodat hij zijn winstmarge vergroot.

De ploffirma verdwijnt vervolgens, zodat het onmogelijk wordt om belasting te innen in de lidstaat waar de goederen of diensten worden afgenomen.

Vervolgens kan dezelfde transactie weer van voren af aan beginnen: een 'carrousel'.

Hoe voegt het EOM waarde toe?

- Beschikt over het mandaat, de bevoegdheden en de middelen om het handhavingssysteem in de deelnemende lidstaten op te vullen zodat strafbare feiten waarbij schade wordt toegebracht aan de Europese begroting kunnen worden aangepakt.
- Kan, als het gaat om grensoverschrijdende zaken, informatie uitwisselen en over en weer controleren met andere EU-organen en nationale autoriteiten.
- Ontvangt op verplichte basis informatie van lidstaten met betrekking tot btw-fraudezaken die verband houden met grensoverschrijdende btw-fraude die schade kunnen toebrengen van meer dan € 10 miljoen.

Aanbestedingsprocedures

Europese aanbestedingsprocedures zijn vaak zeer technisch en kunnen worden verstoord door toegang te verkrijgen tot vertrouwelijke informatie ten gunste van één concurrent.

In die situaties kan het voor nationale autoriteiten zeer moeilijk zijn om onregelmatigheden op het gebied van fraudesignalen vast te stellen en te onderzoeken.

Hoe voegt het EOM waarde toe?

- Combineert technische expertise van zeer gespecialiseerd personeel en belangrijke partners.
- Heeft de mogelijkheden om grensoverschrijdende onderzoeken uit te voeren op het grondgebied van verschillende deelnemende lidstaten.
- Hanteert vereenvoudigde procedures die gelijk zijn aan die welke de nationale aanklagers ter beschikking staan.

Hoe werkt het EOM?

3 GRENDOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING IN HET NATIONAAL EN HET EUROPEES BELANG

Het EOM treedt op als één dienst die wordt ingericht op centraal en decentraal niveau. Het centrale niveau omvat een college dat wordt gevormd door de Europese hoofdaanklager en 22 Europese aanklagers, één per deelnemende lidstaat.

Het decentrale niveau is verankerd in het rechtssysteem van elke deelnemende lidstaat en omvat de gedelegeerde Europese aanklagers (EDP's) - die, op het moment van benoeming als EDP, actief lid moeten zijn van het nationale Openbaar Ministerie of de nationale justitie belast met het uitvoeren van onderzoeken en het voor de nationale rechter brengen van zaken.

Informatievergaring

Om efficiënt onderzoeken te kunnen instellen en daders te kunnen vervolgen en voor de rechter te kunnen brengen, moet het EOM goed op de hoogte zijn van alle feiten die een strafbaar feit kunnen opleveren dat onder zijn mandaat valt.

Daartoe dienen nationale bevoegde autoriteiten, alsmede alle instellingen, organen, bureaus en diensten van de Unie onmiddellijk melding te maken bij het EOM van alle criminele activiteiten die onder diens bevoegdheid vallen.

Daartoe kunnen deze bevoegde entiteiten gebruik maken van de meldingsprocedures die reeds op nationaal niveau worden gehanteerd, of OLAF op EU-niveau, zo lang het EOM de gestructureerde informatie ontvangt die is vereist op grond van de EOM-verordening.

Het EOM kan ook uit andere bronnen of proactief informatie vergaren om een zaak te beginnen, bijvoorbeeld via de gangbare nieuwsdiensten, particuliere partijen of klokkenluiders. Klokkenluiders moeten worden beschermd in overeenstemming met de recent vastgestelde Europese richtlijn ter bescherming van klokkenluiders en mogen niet worden tegengehouden door angst voor vergeldingsmaatregelen.

Onderzoek en vervolging

Als een zaak eenmaal door een EDP of in opdracht van een permanente kamer is opgestart, wordt deze in de regel behandeld door de EDP van de EU-lidstaat waarin het zwaartepunt van de criminele activiteit ligt, bijvoorbeeld de lidstaat waar het belangrijkste strafbare feit is gepleegd.

In zaken waar dat is gerechtvaardigd kan een EDP uit een andere lidstaat worden aangewezen om de zaak te behandelen, bijvoorbeeld in een lidstaat waar de verdachte zijn normale verblijfplaats heeft of waarvan hij onderdaan is, of waar de grootste financiële schade zich heeft voorgedaan.

Na aanwijzing zal de bevoegde EDP zelf opdracht geven tot onderzoeksmaatregelen of de bevoegde nationale autoriteiten opdracht geven om dat te doen.

Hoewel het EOM de zaken bij de bevoegde nationale rechter aanbrengt in overeenstemming met het toepasselijke nationale recht en de EOM-verordening, zijn op de organisatie van de interne

werkzaamheden van het EOM de interne procedureregels van toepassing, die door het college zullen worden vastgesteld.

Onderzoeken onder toezicht

Onderzoeken door een EDP vinden plaats onder toezicht van de Europese aanklager uit dezelfde lidstaat als de EDP namens de permanente kamer. Deze toezichthoudende Europese aanklager beschikt over uitgebreide kennis van de taal en het rechtssysteem van de desbetreffende lidstaat, zodat hij zich in de beste positie bevindt om diepgaand betrokken te zijn bij de procedure en in voortdurend contact te staan met de EDP.

Via de toezichthoudende Europese aanklager kan de permanente kamer ook aanwijzingen geven aan de behandelend EDP.

Verstrekkende bevoegdheden

Naast de maatregelen die hem reeds ter beschikking staan op grond van het nationale recht, mag de behandelend EDP (waar het gaat om strafbare feiten waarvoor een maximum van ten minste vier jaar gevangenisstraf geldt) opdracht geven of een verzoek doen tot een aantal onderzoeksmaatregelen die hem ter beschikking staan op grond van het nationale recht en/of vereist zijn op grond van de EOM-verordening. Onder de laatste vallen onder meer huiszoekingen, een bevel tot overlegging van bewijs, bevriezing van de van misdrijf afkomstige opbrengsten, het onderscheppen van communicatie, en het volgen van gecontroleerde leveringen.

In grensoverschrijdende zaken kunnen, onverminderd de verkrijging van een eventuele eerdere justitiële machtiging, onderzoeksmaatregelen worden opgedragen door de behandelend EDP aan een assisterende EDP uit een andere lidstaat, zonder dat daarvoor gebruik hoeft te worden gemaakt van de thans bestaande instrumenten van wederzijdse erkenning of rechtshulp. Dit is van essentieel belang om het EOM in staat te stellen om te opereren als één Openbaar Ministerie op EU-niveau in grensoverschrijdende zaken.

Als uitzondering op dit bijzondere regime valt de overlevering van een persoon op verzoek van een EDP van een andere lidstaat onder de

gewone Europese procedures voor aanhoudingsverzoeken.

Horizontale relaties

Onder specifieke omstandigheden kan een zaak opnieuw worden toegewezen aan een andere EDP uit dezelfde lidstaat. In uitzonderlijke gevallen en na goedkeuring van de bevoegde permanente kamer kan een Europese aanklager het onderzoek ook persoonlijk uitvoeren in de staat waaruit hij afkomstig is, waarbij hij alle bevoegdheden, verantwoordelijkheden en verplichtingen van een EDP op zich neemt.

Bevoegdheden van de permanente kamer

Na afronding van het onderzoek beslist de permanente kamer op basis van een conceptbeschikking van de behandelend EDP of de zaak wordt vervolgd voor de nationale rechter of dat wordt overwogen de zaak te verwijzen of te seponeren of een vereenvoudigde vervolgingsprocedure toe te passen.

De permanente kamer kan op voorstel van de behandelend EDP een zaak afsluiten voordat deze voor de rechter komt als de vervolging daarvan onmogelijk wordt bij gebrek aan bewijs, als gevolg van verjaring, op grond van het *ne-bis-in-idem* beginsel, amnestie of immuniteit, etc., onverminderd mogelijke nadere onderzoeken als er nieuwe feiten aan het licht komen. De gronden voor seponering zijn beperkt tot die welke zijn vermeld in de EOM-verordening

Zaken die voor de rechter worden gebracht

Als een zaak eenmaal voor de bevoegde nationale rechter is gebracht, wordt die zaak door de EDP behandeld met volledige inachtneming van het nationale recht en in overeenstemming met de EOM-verordening.

In lidstaten die een systeem kennen van vereenvoudigde procedures, zoals transacties, geldt het nationale recht.

Kerncijfers EOM

"Wij kennen geen tolerantie als het gaat om fraude met de Europese begroting. Elke cent daarvan moet ten goede komen aan de Europese burger."

EU-COMMISSARIS **GÜNTHER OETTINGER**, 2017

BESCHERMING VAN EU-GELDEN VOOR DE EUROPESE BURGER

8

HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

MILJARDEN BELASTINGEURO'S OP HET SPEL

Europese begroting

€ 1370,4 MILJARD

Totale uitgaven (2017)

EOM: DE EERSTE SUPRANATIONALE AANKLAGER IN EUROPA

Overzicht

Centraal kantoor: **Luxemburg**.

Europese hoofdaanklager: **1** (plus 2 plaatsvervangers)

Europese aanklagers: **22** (1 uit elke deelnemende lidstaat)

Permanente kamers: **3 vaste leden**

Gedelegeerd Europese aanklagers: **44+**

Personeel centraal kantoor: **100+**

Verwachte ingangsdatum:

Eind 2020

€ 467,1 MILJOEN

Waarde van de
gemelde fraude

1 146

Gemelde
fraudegevallen
(2017)

Minimale zaakwaarde

- € 10.000+ Voor fraude met EU-gelden (met een paar uitzonderingen onder € 10.000)
- € 10.000.000+ Grensoverschrijdende btw-fraude

22

Deelnemende lidstaten

Oostenrijk
België
Bulgarije
Kroatië
Cyprus
Tsjechië
Estland
Finland
Frankrijk
Duitsland
Griekenland
Italië
Letland
Litouwen
Luxemburg
Malta
Nederland
Portugal
Roemenië
Slowakije
Slovenië
Spanje

5

Niet-deelnemende lidstaten

(kunnen te allen tijde
aansluiten)
Hongarije
Ierland
Polen
Zweden
Verenigd Koninkrijk

1

Opt-out

Denemarken

3

Belangrijkste partners

Eurojust
OLAF
Europol

Bescherming van de burger

4 OPERATIONEEL OVERZICHT EN BESCHERMING VAN PERSOONSgegevens

In het belang van alle burgers bevat de EOM-verordening een aantal waarborgen in verband met verdachte personen, getuigen en slachtoffers en, met het oog op rechtmatigheid en naleving van het Europese recht, de mogelijkheid van beroep in verband met zijn onderzoeken.

Waarborgen

Voor het EOM zullen gelaagde garanties gelden. Ten eerste is het EOM, net als elk ander Europees orgaan, volledig gebonden aan het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (Grondrechtenhandvest), in het bijzonder het recht op een eerlijk proces, het recht van verdediging en het vermoeden van onschuld (artikel 47 en 48 Grondrechtenhandvest), alsmede het *ne-bis-in-idem* beginsel (artikel 50 Grondrechtenhandvest).

Ten tweede moet het EOM waarborgen respecteren die gelden op grond van eerder vastgestelde Europese richtlijnen op het gebied van procesrechten (zoals die zijn geïmplementeerd in het nationale recht) en waarin reeds een aantal belangrijke kwesties worden behandeld (zie kader). Voor iedere verdachte of beklagde persoon geldt ook iedere mogelijke aanvullende garantie waarin het nationale recht van de lidstaat waar het onderzoek plaatsvindt voorziet.

Beroep

Net als iedere andere vervolgingsinstantie geldt ook voor het EOM een beroepssysteem voor de nationale rechter in de lidstaat waar het EOM zijn werkzaamheden verricht.

Daarnaast kan ook het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU) prejudiciële vragen beantwoorden met betrekking tot de rechtsgeldigheid van de proceshandelingen van het EOM, die plaatsvinden

voor de nationale rechter, de interpretatie van de bepalingen van de verordening waar het gaat om de inhoudelijke bevoegdheid van het EOM of de uitoefening van die bevoegdheid in relatie tot een mogelijk conflict met nationale autoriteiten.

Bescherming van persoonsgegevens

Bijzondere aandacht gaat uit naar de waarborgen voor persoonsgegevens die het EOM verwerkt via zijn Zaakbeheersysteem of doorgeeft aan andere partijen. Die gegevens worden beschermd in overeenstemming met het geldende Europese recht. De Europese toezichthouder gegevensbescherming (EDPS) is verantwoordelijk voor advies aan het EOM en toezicht op de naleving door het EOM van regels op het gebied van gegevensbescherming.

EUROPESE PROCESRECHTEN GEWAARBORGD DOOR HET EOM

- (a) het recht op vertolking en vertaling, zoals neergelegd in richtlijn 2010/64/EU;
- (b) het recht op informatie en toegang tot de stukken van het dossier, zoals neergelegd in richtlijn 2012/13/EU;
- (c) het recht op toegang tot een advocaat en het recht om te communiceren met derden en derden op de hoogte te laten brengen in geval van vrijheidsbeneming, zoals neergelegd in richtlijn 2013/48/EU;
- (d) het recht om te zwijgen en het recht op vermoeden van onschuld, zoals neergelegd in richtlijn (EU) 2016/343;
- (e) het recht op rechtsbijstand, zoals neergelegd in richtlijn (EU) 2016/1919.

Samenwerking met partners

5 SAMENWERKING MET ANDERE ORGANEN EN NIET-DEELNEMENDE LIDSTATEN

Om efficiënt te kunnen opereren, kan het EOM niet te werk gaan als een dolende ridder. Het EOM moet relaties en synergiën ontwikkelen met partners in de Europese Unie en daarbuiten, met name door werkafspraken te maken over de wederzijdse samenwerking en uitwisseling van informatie.

Hoewel Eurojust, OLAF en Europol de belangrijkste partners zijn, zal het EOM ook nauw moeten samenwerken met alle instellingen, organen, bureaus en diensten van de Unie, alsmede met de autoriteiten van niet-deelnemende lidstaten en die van derde landen en internationale organisaties.

Eurojust

Vanaf het allereerste begin zal Eurojust de voorkeurspartner van het EOM zijn. Naast de uitwisseling van informatie, waaronder persoonsgegevens, en het bieden van indirecte toegang tot hun wederzijdse Zaakbeheersystemen, zal Eurojust ook de belangrijkste partner van het EOM zijn voor assistentie bij de justitiële samenwerking met niet-deelnemende lidstaten en derde landen.

OLAF

De samenwerking met OLAF zal zich vooral richten op de onderlinge uitwisseling van informatie over hun activiteiten. In het bijzonder zal OLAF prioriteit geven aan de strafrechtelijke onderzoeken van het EOM en zich in die zaken onthouden van het openen van parallelle administratieve onderzoeken, en tegelijkertijd op verzoek volledige

ondersteuning bieden aan de onderzoeken van het EOM. Als het EOM besluit niet tot onderzoek over te gaan of om een zaak te seponeren, ontvangt OLAF alle informatie die van belang is voor mogelijke verdere acties.

Europol

In de tussen het EOM en Europol te maken werkafspraken worden de modaliteiten voor hun samenwerking neergelegd. Tijdens zijn onderzoeken kan het EOM Europol verzoeken om verstrekking van alle van belang zijnde informatie waarover Europol beschikt en om analytische ondersteuning.

Niet-deelnemende lidstaten en derde landen

Onverminderd de ondersteuning van Europol kunnen de relaties op de middellange tot lange termijn tussen het EOM en de autoriteiten van derde landen en niet-deelnemende lidstaten worden geregeld via werkafspraken.

Die kunnen onder meer de uitwisseling van informatie en de detachering van verbindingsfunctionarissen of contactpersonen omvatten, ter verbetering van de praktische samenwerking.

Bij afwezigheid van dergelijke afspraken zullen de deelnemende lidstaten het EOM als 'bevoegde autoriteit' informeren in het kader van toepasselijke Unie-instrumenten met betrekking tot justitiële samenwerking en relevante internationale verdragen.

"De instelling van het Europees Openbaar Ministerie zal een drastische verandering teweegbrengen. Veel fraudezaken die schade toebrengen aan de Europese begroting zijn grensoverschrijdend. Daarom hebben we een instelling nodig die niet alleen grensoverschrijdend kan onderzoeken maar ook vervolgen."

EU-COMMISSARIS **VĚRA JOUROVÁ**, 2017

MEER INFORMATIE

Verordening betreffende de instelling van het EOM

<https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>

Inleiding tot het EOM

https://ec.europa.eu/info/law/cross-border-cases/judicial-cooperation/networks-and-bodies-supporting-judicial-cooperation/european-public-prosecutors-office_en

PRINT ISBN 978-92-76-09197-4 doi:10.2838/88413 DS-04-19-257-NL-C

PDF ISBN 978-92-76-09200-1 doi:10.2838/114113 DS-04-19-257-NL-N

Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie, 2019

© European Union, 2019

Fotos: © AdobeStock, Arens - © AdobeStock, Marco Scisetti - © AdobeStock, Iliya Mitskavets

Dit document is vertaald door SSR, Studiecentrum Rechtspleging, in samenwerking met het European Judicial Training Network (EJTN).

Het Europees Openbaar Ministerie ("het EOM") is een onafhankelijk en decentraal Openbaar Ministerie van de Europese Unie met de bevoegdheid om strafbare feiten met betrekking tot fraude en corruptie waarbij schade wordt toegebracht aan de Europese begroting te onderzoeken, te vervolgen en voor de rechter te brengen. De unieke bevoegdheid van het EOM om strafvervolgning in te stellen op EU-niveau betekent een betere bescherming van ons geld dat is geïnvesteerd in de Europese begroting.

